

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΛΟΓΩΝ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΟΛΟΓΩΝ

Με ιδιαίτερη επιτυχία οργανώθηκε στην Αθήνα από το Ινστιτούτο Περιφερειακής Ανάπτυξης του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών ειδική Ημερίδα (με αφορμή την συμπλήρωση είκοσι χρόνων λειτουργίας του) με θέμα: Σύγχρονες τάσεις στην Περιφερειακή Ανάπτυξη.

Το Πρόγραμμα περιελάμβανε (κατά σειράν) Εισηγήσεις του Αναπληρωτού Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Γ. Ρωμαίου (Ελληνική Περιφερειακή Πολιτική), του Προέδρου του Ινστιτούτου Καθηγητού κ. Ν. Κόνσολα, (Νέες τάσεις στην Περιφερειακή Ανάπτυξη), του Καθηγητού κ. Η. Σιδηρόπουλου (Ο ρόλος των αστικών κέντρων στην διαμορφωση των τάσεων της Περιφερειακής Επιστήμης), του Αναπληρ. Καθηγητού κ. Α. Παπαδασκαλόπουλου (Ποσοτική Περιφερειακή Ανάλυση), του Καθηγητού κ. Κωνστ. ΓΕ. Αθανασόπουλου (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση), του Καθηγητού κ. Π. Λουκάκη (Προβλήματα και προοπτικές απασχόλησης των Περιφερειολόγων) και του Δρος κ.

Ι. Ψυχάρη (Προβλήματα και προοπτικές του κλάδου των Περιφερειολόγων: ο ρόλος του Συνδέσμου Ελλήνων Περιφερειολόγων).

Στις εργασίες της Ημερίδας έλαβαν μέρος Υπουργοί, Καθηγητές, Πτυχιούχοι του Ινστιτούτου, Φοιτητές του Τμήμ. Αστ. και Περιφερ. Ανάπτ. κ.ά.

Λόγω της ιδιαίτερης σπουδαιότητάς της, δημοσιεύονται εδώ κατ' αρχάς τα κυριώτερα σημεία της Εισήγησης του Δρος κ. Ιω. Ψυχάρη, Προέδρου του Συνδέσμου Ελλήνων Περιφερειολόγων και ακολουθούν στοιχεία περί της δραστηριότητας του Συνδέσμου, με την ευγενή φροντίδα του Μέλους του Δ.Σ. κ. Β. Δεληθέου. Σημειώνεται, ότι τα στοιχεία της Εισήγησης του κ. Ψυχάρη απηχούν και τις απόψεις και των άλλων Μελών του Δ.Σ. του ΣΕΠ (κατ' αλφαβητική σειρά) Α. Αρβανιτάκη, Γ. Γεωργίου, Β. Δεληθέου, Δ. Λαγού, Δ. Λιανού και Ι. Μυλωνά.

Η εισήγηση που ακολουθεί αποτελείται από τέσσερις ενότητες.

Στην πρώτη ενότητα γίνονται κάποι-

ες απαραίτητες διασαφηνίσεις σχετικά με τον όρο «Περιφερειολόγος» - ποιός είναι ο Περιφερειολόγος, πόσο δόκιμο είναι να αποδοθούν οι δεξιότητες ενός επιστήμονα με αυτόν τον όρο, ποια στοιχεία συνέχουν τη διαχρονική του σημασία και ποια στοιχεία εμπλουτίζουν και μετασχηματίζουν την ουσία του στις μέρες μας.

Στη δεύτερη ενότητα γίνεται μία παρουσίαση του Συνδέσμου Ελλήνων Περιφερειολόγων, του πρώτου και μόνου οργανωμένου φορέα στον οποίο αποτυπώνονται τα χαρακτηριστικά του Περιφερειολόγου, όπως αυτά θα προκύψουν από την πρώτη ενότητα. Εδώ, εκτός από κάποιες αναφορές στο ιστορικό της ίδρυσής του, θα παρουσιασθούν και στοιχεία που αφορούν την ταυτότητα των μελών του, καθώς και το επιστημονικό τους υπόβαθρο και περιεχόμενο.

Στην τρίτη ενότητα γίνεται μία αντιπαράθεση ανάμεσα στις τάσεις της αγοράς εργασίας και τις πανεπιστημιακές σπουδές, που προσορίζονται να καλύψουν αυτές τις ανάγκες. Εκεί θα φανεί η αναντιστοιχία ανάμεσα στην θεσμοθετημένη πανεπιστημιακή εξειδίκευση από τη μία και την μη κατοχυρωμένη επαγγελματική κατηγορία από την άλλη. Ταυτόχρονα θα επισημανθεί ότι το κέντρο βάρους όλων των πολιτικών, εθνικών και κοινοτικών, αναδεικνύουν την χωρική διάσταση ως κυρίαρχη διάσταση της πολιτικής σε όλα τα επίπεδα.

Στην τέταρτη ενότητα διατυπώνονται αιτήματα γύρω από τα οποία συσπειρώνονται παλιές και νεότερες δυνάμεις και χρησιμοποιούν μέσα για την υλοποίησή τους. Στην ενότητα αυτή δίνεται η αφορμή στον Σύνδεσμο Ελλή-

νων Περιφερειολόγων να ανακοινώσει τις ενέργειες και τις πρωτοβουλίες στις οποίες προβαίνει και παίρνοντας αφορμή από αυτή την συνάντηση, να ζητήσει τη συμβολή όλων, στην προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί από κοινού.

1. Η ειδικότητα των Περιφερειολόγων σήμερα

Με την όρο «περιφερειολόγος» προσδιορίζεται εδώ και λίγα χρόνια, μία κατηγορία επιστημόνων που έχουν κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά αυτά προσδιορίζονται από την πανεπιστημιακή διδασκαλία, το περιεχόμενο της οποίας επηρεάζεται από τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται ο χώρος από την επιστημονική σκέψη.

Σε ένα πρώτο στάδιο, υπάρχει μία κατάτμηση του χώρου και μελέτη του στα πλαίσια άλλων επιστημών (π.χ. οικονομία, νομική, γεωγραφία, πολεοδομία, χωροταξία). Σε δεύτερο στάδιο, ο χώρος αυτονομείται ως ένα ιδιαίτερο αντικείμενο μελέτης σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

Στην πρώτη περίπτωση οι επιστήμες κορμοί προσδιορίζουν και την ειδικότητα του κάθε επιστήμονα (οικονομολόγος, νομικός, χωροτάκτης, πολεοδόμος, γεωγράφος). Στην δεύτερη περίπτωση υπάρχει μία διπλή ιδιότητα, που συνήθως η δεύτερη αποκτιέται σε μεταπτυχιακό επίπεδο (οικονομολόγος/περιφερειολόγος, μηχανικός/περιφερειολόγος ή γεωγράφος/περιφερειολόγος) και στην τρίτη περίπτωση η ειδικότητα αποδίδεται σε κανονικής πανεπιστημιακής διάρκειας αποφοίτους (πτυχιούχοι πανεπιστημιακής εκπαίδευσης περιφερειολόγοι).

Η τάση αυτή αποδίδει την διεύρυν-

ση και τον έλεγχο της προϊούσας ενσωμάτωσης του χώρου στην διαδικασία της ανάπτυξης. Αποδίδει κατ' επέκταση την συνάρθρωση της οικονομίας με τη χωροταξία - ο χώρος σαν υποδοχέας ανάπτυξης και η οικονομία σαν δραστηριότητα με χωρική έκφραση.

2. Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Περιφερειολόγων

Σε αναλογία με τις προαναφερθείσες τάσεις εμφανίζονται και οι «περιφερειολόγοι» στην Ελληνική οικονομία. Είναι βέβαιο, ότι το Ινστιτούτο Περιφερειακής Ανάπτυξης, ανταποκρινόμενο στα πρωτοπόρα κελύσματα μίας ακαδημαϊκής παράδοσης που βρίσκεται σε άνθηση στην Ευρώπη και στην Αμερική, δημιουργεί ένα μεταπτυχιακό τμήμα, ενισχύει την διεπιστημονική του συγκρότηση τόσο στο διδακτικό προσωπικό, όσο και στο φοιτητικό. Από αυτή την διεπιστημονική σύνθεση συναντώνται εμπειρίες που όταν προβάλλονται στο νέο πεδίο εξειδίκευσης δημιουργούνται αλληλοσυμπληρώσεις τέτοιες ώστε, χωρίς να αλλοιώνεται η πρωτογενής εξειδίκευση, να δημιουργεί μία νέα κατηγορία επιστημόνων που έχουν ακόμη μία εξειδίκευση πέρα από την πρώτη. Οι απόφοιτοι του Ινστιτούτου είναι οι πρώτοι Περιφερειολόγοι και ο σύνδεσμος Ελλήνων Περιφερειολόγων οφείλει την ύπαρξή του σε αυτούς τους αποφοίτους.

Από το 1975, χρονολογία ίδρυσής του μέχρι το 1993, δικαίωμα εγγραφής στον ΣΕΠ είχαν οι απόφοιτοι του ΙΠΑ καθώς και οι απόφοιτοι αντίστοιχων τμημάτων του εξωτερικού. Το 1993, έχουν ήδη δημιουργηθεί πανεπιστημιακά τμήματα περιφερειακής ανάπτυξης και έτσι αναμορφώνοντας το καταστα-

τικό του ο ΣΕΠ υποδέχεται αποφοίτους αυτών των τμημάτων. Σήμερα μέλη του γίνονται εκτός των αποφοίτων του ΙΠΑ οι απόφοιτοι των πτυχιακών και μεταπτυχιακών τμημάτων περιφερειακής και αστικής ανάπτυξης των Πανεπιστημίων εσωτερικού και εξωτερικού. Ενδεικτικά αναφέρονται τα τμήματα Αστικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Παντείου Πανεπιστημίου και του τμήματος Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Ο ΣΕΠ είναι ένας επιστημονικός Σύνδεσμος και η φυσιογνωμία του προσδιορίζεται πολύ από αυτό το χαρακτηριστικό. Ταυτόχρονα όμως προασπίζει και την επαγγελματική υπόσταση των μελών του και του κλάδου, και προβάλλει δυναμικά τα αιτήματά τους παντού. Σήμερα ο ΣΕΠ αριθμεί 439 μέλη. Από αυτά τα 50 (δηλαδή το 11.38%) είναι απόφοιτοι του τμήματος Αστικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Παντείου Πανεπιστημίου και αφορούν εγγραφές μίας χρονιάς. Όλα τα υπόλοιπα μέλη του ΣΕΠ προσδιορίζονται ως Περιφερειολόγοι με βάση το δεύτερο πτυχίο τους, δηλαδή με βάση το μεταπτυχιακό. Η κατανομή αυτών με βάση το πρώτο πτυχίο παρουσιάζει την εξής εικόνα:

οικονομολόγοι	103	(30.00%)
δημόσια διοίκηση Παντείου	49	(26.42)
πολιτικοί επιστήμονες	41	
κοινωνιολόγοι	3	
αρχιτέκτονες	36	(18.18%)
πολιτικοί μηχανικοί	14	
τοπογράφοι μηχανικοί	7	
μεταλλειολόγοι μηχανικοί	1	
χημικοί μηχανικοί	1	
μηχανολόγοι - ηλεκτρολόγοι	2	
χωροτάκτες	4	
νομικοί	16	(4.54%)

μαθηματικοί	8	(2.27%)
γεωλόγοι	6	(1.70%)
δασολόγοι - γεωπόνοι	6	(1.70%)
φυσικοί κ.λ.	5	(0.95%)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στοιχεία αρχείου Σ.Ε.Π. Υπολείπεται η κατάταξη 70 ακόμη μελών για την ολοκλήρωση της επεξεργασίας του αρχείου. Ο αριθμός αυτός δεν ανατρέπει την ποσοστιαία εικόνα της κατανομής όπως παρουσιάζεται στον παραπάνω πίνακα.

Από τα στοιχεία προκύπτει, ότι πολλοί ακόμη πτυχιούχοι του ΙΠΑ δεν έχουν εγγραφεί μέλη του ΣΕΠ. Το Δ.Σ. έχει αναλάβει πρωτοβουλία για την εγγραφή όλων των αποφοίτων, που δεν έχουν γίνει ακόμη πτυχιούχοι επειδή οφείλουν τη διπλωματική τους εργασία. Ο ΣΕΠ από κοινού με το ΙΠΑ αναλαμβάνουν πρωτοβουλία ενημέρωσης και προτροπής για την ολοκλήρωση των σπουδών τους.

Τα νεότερα χαρακτηριστικά που μπορούμε να διακρίνουμε στα μέλη του ΣΕΠ είναι δύο. Πρώτο, η ραγδαία αύξησή τους τα τελευταία δύο χρόνια. Δεύτερο, η τάση στα νεότερα μέλη για αναζήτηση επαγγελματικής ταυτότητας με βάση τον προσδιορισμό τους ως Περιφερειολόγων. Οι δύο αυτοί λόγοι έχουν οδηγήσει ειδικά τους τελευταίους μήνες, στην εγγραφή 80 νέων μελών, το ενδιαφέρον των παλαιότερων μελών έγινε εντονότερο, ενώ πυκνώνουν οι ερωτήσεις και οι πληροφορίες για τη δράση του ΣΕΠ και για την εγγραφή και άλλων αποφοίτων σε αυτόν.

Παλιότερα, όταν οι σπουδές γίνονταν μόνο σε μεταπτυχιακό επίπεδο, πολλοί είχαν ήδη ενταχθεί στην αγορά εργασίας και το μεταπτυχιακό δίπλωμα ερχόταν να ενισχύσει ή να διευρύνει μία

δραστηριότητα που υπήρχε ήδη εκ των προτέρων. Σήμερα όμως, ολοένα και περισσότερο, η εξειδίκευση αποτελεί το όχημα για την έξοδο στην αγορά εργασίας. Βεβαίως σήμερα η ζήτηση για αυτή την ειδικότητα, παρότι μη κατοχυρωμένη, έχει αναμφισβήτητα μεγαλύτερη ζήτηση απ' ό,τι παλιότερα. Και μόνη της αυτή η συνοπτική περιγραφή αν αντιπαρατεθεί με τις πανθομολογούμενες ανάγκες για εξειδικευμένα στελέχη περιφερειακής ανάπτυξης, αναδεικνύει το πεδίο μέσα στο οποίο καλούνται οι Περιφερειολόγοι να διεκδικήσουν την τυπική και ουσιαστική τους κατοχύρωση στον τομέα των επαγγελματικών δικαιωμάτων.

3. Αγορά εργασίας και επαγγελματικά δικαιώματα

Είναι φανερό η διεύρυνση της αγοράς εργασίας για τους Περιφερειολόγους. Τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο η τάση για οργάνωση σε τοπική κλίμακα δημιουργεί νέες ειδικότητες και νέες ανάγκες.

Αντασκορινόμενοι σε αυτές τις ανάγκες δημιουργήθηκαν πρόσφατα τμήματα αντίστοιχων σπουδών σε πανεπιστημιακό επίπεδο (τμήμα Αστικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης Παντείου Πανεπιστημίου και τμήμα Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης Πανεπιστημίου Θεσσαλίας). Έτσι από τη μία υπάρχει η ζήτηση των Περιφερειολόγων και από την άλλη υπάρχει η προσφορά αποφοίτων Περιφερειολόγων. Το ζήτημα όπως που ανακύπτει είναι αν υπάρχει μία συνάρθρωση της προσφοράς με τη ζήτηση, και ακόμη περισσότερο, στο βαθμό που υπάρχει, αν είναι κατοχυρωμένη, και τι γίνεται στην περίπτωση που δεν κατοχυρώνεται αυτή η

διασύνδεση προσφοράς και ζήτησης.

Η απάντηση σε αυτό το ερώτημα είναι σύνθετη και μας οδηγεί ίσως στο πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα οι Περιφερειολόγοι και συνδέεται με την επαγγελματική τους κατοχύρωση. Για να υπάρξει μία σειρά στην ανάπτυξη των συλλογισμών που θα εκτεθούν θα ξεκινήσουμε από μερικές γενικές επισημάνσεις.

Πράγματι η διεπιστημονικότητα που χαρακτηρίζει τα προγράμματα σπουδών των μεταπτυχιακών τμημάτων, αλλά και η διεπιστημονική προσέγγιση των πανεπιστημιακών τμημάτων των ΑΕΙ, θεωρητικά δημιουργεί ένα ευρύ πεδίο απασχόλησης για τους Περιφερειολόγους, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στον δημόσιο τομέα.

Το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τις επαγγελματικές προοπτικές των επαγγελματιών δικαιωμάτων στη Χώρα μας χαρακτηρίζεται από μία αδράνεια και πάντως από τη μη εναρμόνισή του με τις εξελίξεις της επιστήμης - και την ανάπτυξη νέων επιστημονικών ειδικοτήτων. Το γεγονός αυτό δημιουργεί σήμερα σοβαρά προβλήματα στους Περιφερειολόγους.

Για μεν τον ιδιωτικό τομέα, λόγω του μεγέθους της Ελληνικής αγοράς και της διάρθρωσής της (ΜΜΕ), οι δυνατότητες απασχόλησης υπάρχουν στο χώρο των μελετών και των εταιρειών «συμβούλων» που ειδικεύονται σε θέματα διαχείρισης και αξιολόγησης τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, Κοινοτικές πρωτοβουλίες κ.λ.) ή την παροχή υπηρεσιών σε φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η ανάθεση των μελετών από το δη-

μόσιο τομέα σε ιδιώτες μελετητές διέπεται από τις διατάξεις του νόμου 716/1977. Το πρόβλημα είναι πως ο νόμος αυτός στις επιστημονικές ειδικότητες (κωδικοί 0 -31) δεν περιλαμβάνει την ειδικότητα του Περιφερειολόγου. Παράλληλα στις κατηγορίες μελετών που προσδιορίζονται από τα άρθρα 2,3,4 του προεδρικού διατάγματος 798/1978 δεν υπάρχει κατηγορία μελετών περιφερειακής ανάπτυξης (συνολικά υπάρχουν 26 κατηγορίες μελετών). Στη μέχρι πρότινος πρακτική που ακολουθείτο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις αναθέσεις των τοπικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, τα κύρια μελετητικά πτυχία που απαιτούντο ήταν στις κατηγορίες χωροταξικών και ρυθμιστικών μελετών, και στην κατηγορία οικονομικών μελετών. Παρατηρείται δηλαδή το φαινόμενο να αποκλείονται οι κατ' εξοχήν επιστήμονες στο γνωστό πεδίο των οποίων εμπίπτουν τα θέματα της τοπικής ανάπτυξης.

Ο ΣΕΠ στα πλαίσια της κατοχύρωσης των επαγγελματιών δικαιωμάτων των μελών του διεκδικεί την δημιουργία κατηγορίας μελετών με τον τίτλο «μελέτες αστικής, περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης» και την έκδοση αντίστοιχου μελετητικού πτυχίου.

Όσον αφορά το δημόσιο τομέα (κεντρική διοίκηση, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση), ο ΣΕΠ θεωρεί, ότι πρέπει να υπάρχει ειδική κατηγορία οργανικών θέσεων Περιφερειολόγων, ιδιαίτερα για τη στελέχωση των διευθύνσεων προγραμματισμού των διαφόρων υπηρεσιών.

Με δεδομένη την ανάγκη για στελέχωση των δευτεροβάθμιων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης με εξειδικευμένο προσωπικό, το οποίο μπορεί να συμ-

βάλλει ουσιαστικά στον προγραμματισμό της αναπτυξιακής διαδικασίας, θα πρέπει να ληφθεί ιδιαίτερη μέριμνα για την ένταξη των Περιφερειολόγων σε αυτούς τους οργανισμούς, ιδιαίτερα για τις θέσεις που σχετίζονται με τον προγραμματισμό στις Περιφέρειες, να απαιτείται υποχρεωτικά ο μεταπτυχιακός τίτλος περιφερειακής ανάπτυξης ή βασικές σπουδές στην περιφερειακή ανάπτυξη. Με τον τρόπο αυτό θα διασφαλισθεί ο ορθολογικός και τεκμηριωμένος προγραμματισμός της αναπτυξιακής διαδικασίας σε περιφερειακό επίπεδο. Πατί εκεί θα απαιτηθούν όχι απλά οι γνώσεις ενός υπαλλήλου της γενικής διοίκησης, αλλά εκείνου που συλλαμβάνει το γενικότερο νόημα της ανάπτυξης, έτσι ώστε να αξιοποιούνται καλύτερα οι πόροι, με δεδομένη την βαρύτητα που δίνει η Ε.Ε. στην αξιοποίηση των πόρων και τη διαχείρισή τους σε τοπικό επίπεδο. Άλλωστε η δημιουργία του γνωμοδοτικού οργάνου της Ε.Ε. και η συμμετοχή των αιρετών εκπροσώπων στην Ευρώπη, που είναι η Επιτροπή των Περιφερειών, δείχνει και τη σημασία που αποδίδει η Ε.Ε. στην Τοπική και την Περιφερειακή ανάπτυξη.

Πλεονέκτημα επίσης αποτελεί η διεπιστημονική τους σύνθεση, η ολοκληρωμένη εικόνα της ανάπτυξης που αποκτούν και η κατανόηση της εφαρμογής ειδικότερων πολιτικών, όπως η έννοια των δικτύων στην αναπτυξιακή διαδικασία, παράλληλα με τις γνώσεις μικρομακροοικονομική αναπτυξιακή διαδικασία, παράλληλα με τις γνώσεις μικρομακροοικονομικής πολιτικής...

Αλλά ακόμη υπάρχει μία μεγαλύτερη συνύφανση της χωροταξίας με την περιφερειακή ανάπτυξη, ειδικά σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετά από

μία περίοδο διαρθρωτικής πολιτικής για τη σμίκρυνση των περιφερειακών ανισοτήτων, η Ευρώπη αντιλαμβάνεται ότι, ιδιαίτερα στη σημερινή φάση των έντονων γεωπολιτικών ανακατατάξεων, η θεώρηση των περιφερειακών ανισοτήτων θα πρέπει απαραίτητα να συνδυαστεί με μία θεώρηση της δυναμικής του χώρου και κατ' αντιστοιχία η περιφερειακή πολιτική να «συμπληρωθεί» με μία εκπεφρασμένη - και όχι λανθάνουσα - χωροταξική πολιτική ώστε να μπορέσει να προσανατολίσει την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση προς επιθυμητές κατευθύνσεις.

Στη διαδικασία μορφοποίησης της Ευρωπαϊκής χωροταξίας, σημαντικό σταθμό απετέλεσε η Χάρτα Χωροταξίας και Περιφερειακού Σχεδιασμού του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Τερρομολίνος το 1983, όπου στο κείμενο αυτό δεν διαχωρίζονται η έννοια του χωροταξικού και του περιφερειακού σχεδιασμού. Θεωρείται ότι είναι αλληλένδετες και από κοινού προσδίδουν στις άλλες πολιτικές - οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική, οικολογική - την γεωγραφική της διάσταση, απαραίτητη προκειμένου να επιτευχθεί μία καλύτερη χωρική οργάνωση της Ευρωπαϊκής Επικράτειας και να επιλυθούν προβλήματα που ξεπερνούν τα στενά εθνικά όρια.

Η σημερινή συγκυρία σύζευξης χωροταξικού σχεδιασμού και περιφερειακής πολιτικής σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, αποτελεί πρόκληση για τη Χώρα μας... Πρόκληση για τους επιστήμονες, για τα στελέχη της διοίκησης, για τους πολιτικούς αλλά και για τον κάθε πολίτη αυτής της Χώρας που καλούνται να συνολογήσουν και να συμπράξουν για την πραγμάτωση ενός κοινωνικού συμβο-

λαίου: της χωροταξικής ανασυγκρότησης της Χώρας και της ανακοπής της παραπέρα υποβάθμισης του περιβάλλοντος στο όνομα μίας κακώς εννοούμενης και κοντόφθαλμης ανάπτυξης. Οι περιφερειολόγοι μπορούν να διαχειριστούν με επιστημονική κατάρτιση αλλά και με ευθύνη, καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο, τέτοια καινούργια και σύνθετα ζητήματα.

4. Άξονες δράσης του Σ.Ε.Π.

Είναι φανερό, ότι τα προαναφερθέντα απαιτούν σοβαρή και υπεύθυνη φροντίδα από τον ΣΕΠ. Για αυτό το λόγο έχει αναληφθεί ένα έργο σε πολλά επίπεδα που απαιτεί την ενεργό συμμετοχή όλων. Οι άξονες δράσης του ΣΕΠ και των μελών του είναι οι ακόλουθοι:

1. Η θεσμική κατοχύρωση του επαγγέλματος του περιφερειολόγου. Αυτό γίνεται με την κατοχύρωση μελετών και μελετητικών πτυχίων Περιφερειολόγου, καθώς και με την προκήρυξη για θέσεις προγραμματισμού στην κεντρική και περιφερειακή και τοπική αυτοδιοίκηση, και στις υπηρεσίες που σχετίζονται με την ανάπτυξη σε περιφερειακό επίπεδο, ρητά για Περιφερειολόγους.

2. Ο Σύνδεσμος έχει ξεφύγει από τα παραδοσιακά όρια ενός μικρού συλλόγου. Έχει το δυναμικό και μπορεί να διεκδικήσει να είναι σύμβουλος του κράτους σε θέματα περιφερειακής ανάπτυξης. Κατά συνέπεια επιδιώκεται η συμμετοχή του ΣΕΠ σε όλους τους φορείς λήψεως αποφάσεων για θέματα Περιφερειακής Ανάπτυξης.

3. Κατοχύρωση των ελάχιστων προϋποθέσεων για την απρόσκοπτη επίτευξη του έργου του ΣΕΠ (χρηματοδότηση και υποδομή για τη λειτουργία του).

Τα μέσα που χρησιμοποιούμε για

την επίτευξη των στόχων μας είναι πολλά, όπως:

- η προβολή των θέσεών μας σε οποιοδήποτε τρόπο,

- η διοργάνωση συνεδρίων και ημερίδων,

- η συνεργασία με φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα,

- συνεργασία με επιμελητήρια (ΤΕΕ, ΟΕΕ, ΤΕΩΤΕΕ) και επιστημονικούς συλλόγους (ΣΕΠΟΧ, ΣΑΔΑΣ, κ.λ.),

- ενημέρωση και δημοσιοποίηση των απόψεων του ΣΕΠ,

- συνεργασία με πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα κ.ά.

Πέραν όλων αυτών ο ΣΕΠ εργάστηκε και εργάζεται για την:

- Οργάνωση επιστημονικού Συνεδρίου - σε συνεργασία με το περιοδικό ΤΟΠΟΣ - με θέμα «Περιφερειακή Ανάπτυξη - Χωροταξία και Περιβάλλον».

- Έκδοση πρακτικών του συνεδρίου για τη «Διασυνοριακή Συνεργασία».

- Έκδοση επετηρίδας μελών ΣΕΠ.

- Έκδοση ενημερωτικού φυλλαδίου ΣΕΠ.

- Συμμετέχει σε Επιτροπή για την χωροταξία και το περιβάλλον.

- Καταρτίζει πλήρες και οργανωμένο αρχείο των μελών του.

- Επιδιώκει την απόκτηση στέγης.

Επίσης, ο ΣΕΠ διοργάνωσε (στις 31.5.95) στην Αθήνα Ημερίδα με θέμα: «Το νέο πλαίσιο ανάθεσης μελετών και οι επιπτώσεις τους στην αγορά εργασίας της περιφερειακής ανάπτυξης και της χωροταξίας» (η έκδοση των σχετικών Εισηγήσεων ετοιμάζεται κατ' αυτὰς).

Τέλος, σημειώνεται ότι ο ΣΕΠ έχει εξασφαλίσει ήδη την χρηματοδότηση για την υλοποίηση των αναφερθεισών ενεργειών, πρωτοβουλιών και προτάσεών του.

Οικονομική Επιθεώρηση

Εκδότης:

Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Υπεύθυνος ύλης:

Χ.ΠΕΡΡΑΚΗΣ

Υπεύθυνος έκδοσης:

ΤΟΜΕΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Η Οικονομική Επιθεώρηση εκδίδεται από την Διεύθυνση Οικονομικών Μελετών της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ τέσσερις φορές τον χρόνο.

Τα άρθρα εκφράζουν αποκλειστικά τις απόψεις των Συγγραφέων. Η αναδημοσίευση επιτρέπεται εφόσον αναφέρεται η πηγή και το όνομα του Συγγραφέα.

Η Οικονομική Επιθεώρηση διατίθεται δωρεάν

Πληροφορίες: ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ,
Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ,
Σοφοκλέους 11, 102 35 Αθήνα, Τηλ.:
3250 168 Fax: 3232 854

Κωνσταντίνος ΓΕ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

Καθηγητής Τμημ.
Αστ., Περιφ. Ανάπτυξ.
Παντείου Πανεπιστημίου
Κ.Π.Ε. Αθηνών

Η ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΜΕΣΑ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑΣ

ΝΟΜΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ

ΣΤ' έκδοση
Αθήναι, 1996